

Mladý Chalan

Separ

(čo-ah?) Toto je reálny príbeh (reálny), mladý Separ,
nejaké roky dozadu, (čo-A-A) ti jebe na tú hlavu? (Separ-Separ... čo, ah, ah
- čo?)... KGB crew... kto tam bol somnou tak vie to raz dva-
raz dva... pod..

Je to nejaký ten rok dozadu mladý chalan,
vedel že má talent bola by škoda keby ho neposkladal.
Hodiny strávené za stolom s ceruzou v ruke,
checkoval veci a fleky miesta v autobuse.

Mesta čo ťa rovno zožere pokiaľ ťa nedokúše,
nemôžeš byť dosraný - doma sa schovať pod vankúše.
Chcel mať meno byť ako Daor a Senior,
išiel do toho naplno s tou hlavou pojašenou.

Soplák, na školáku, na stoličke rooftop pod lampou,
furt sa flákal mával na škole problémy s dochádzkou.
V zošitoch len tagy throwupy a skeče,
mal piči učivo aj bez neho mu život neuteče.

Mal svojho rozumu dost' poznámky písal na steny,
na sídlisku odkiaľ je aj prvý slovenský writer vážený.
S Danom prvé panely v jarde mali raj na zemi,
20 minút outline blesk do tmy stratený.

Sledovali jardy kupovali farby,
kryli si chrbát lebo veci nediali sa v rámci srandy.
Behali po meste s modelom zásobovali bandy,
aby bolo na cesty na miesta kam nemôže každý.

To bola doba keď boli veci inak,
deti nesedeli doma pri pičovínách,
maľovanie bolo viac jak vyjebané hobby,
chodievam často do tej doby sedieť späť na tie schody.

(nebolo vždy toto všetko tak ako dnes... tak jak bomby-tagy od partákov všad
e... bolo toho veľa a tie zážitky sú silné... cítim sa jak umelec, bol som w
riter aj raper!)

Išiel ďalej jak metro od zastávky k ďalšej,
videl zmysel a vedel že sa v maľovaní našiel.
Prvý Vulcan Cross spolu s Danom na áčku,
v živote som nedal horší skeč na kopačku.

No každý ďalší panel kvalitnejší, farebnejší lepší,
každý kto to videl videl že ten štýl už neni detský.
Sme to jebali do radu jak kokotom medzi cecky,
jedna ruka so starými psami týmto zdravým všetkých.

V tom čase dávno skečovali tvary KGB,
sedem bombingov za víkend s celou crew tak nech ti nejebe.
Bolí sme nindžovia dali sme hocičo,
všetko zajebané od farieb robilo vrásky rodičom.

Som bol pri tom - aj keď iní maľovali viac,
keď mali 300 panelov mal som ich 50.
Zrazu milióny zážitkov cesty po európe,

kontakty na writerov love na tiket ktoré nepreslopeš.

Hodiny jazdy vo vlakoch, hlava v oblakoch,
pečiatky rôznych krajín v pase, na chrbte len batoh.
Videl miesta ktoré bežný človek neuvidí nikdy,
stres a eufória v jednom pocite mi dala kyslík.

To bola doba keď boli veci inak,
mladí nesedeli doma pri pičovinách,
maľovanie bolo viac jak vyjebané hobby,
chodievam často do tej doby sedieť späť na tie schody.

(nebolo vždy toto všetko tak ako dnes... tak jak bomby-tagy od partákov všad
e... bolo toho veľa a tie zážitky sú silné... cítim sa jak umelec, bol som w
riter aj rapper!)

V tento moment je to bohužiaľ už ina káva,
sem-tam dám legal starý separ zaostáva.
No každopádne som vďačný za chvíle života,
keď nám bolo jedno všetko - more živá tupota.

Zdravím KGB, zdravím Rascals aj Mutantov,
moja zovretá päšť k oblohe pre bratov.
Cením všetko čo bolo dajte mi venovanie k panelu,
za vás píšem obrovský big up fat capom na stenu.